

Façana i absis de la Catedral

Les primeres imatges de petites parts ja restaurades de la façana de la catedral de Tortosa posen ja en evidència el canvi d'imatge que es preveu quan dintre d'un temps l'obra estigui completada. El seu atractiu s'haurà multiplicat. S'hi suma la plaça elevada en construcció al davant i la museització de les interessants restes arqueològiques trobades. En suma, un gir substancial en aquest indret i una millora notable per a la ciutat.

A més de la importància religiosa de la catedral, que és la fonamental, no es pot deixar de banda aquell aspecte monumental i el seu atractiu turístic. Juntament amb el castell de la Suda és el punt central de tota visita a la zona antiga de Tortosa per a qualsevol visitant. Precisament per aquest motiu, perquè són aquells llocs que projecten més la imatge de la població, cal que la mateixa catedral i el seu entorn encisen els que hi van.

Però, ara, aquest entorn està ben lluny de fascinar.

Sabem que Tortosa té un barri antic molt gran en proporció a la dimensió del conjunt de la ciutat i del seu pes econòmic, per la qual cosa és obvi que per manca de recursos no es pot actuar a tot arreu i amb rapidesa. Aquesta limitació exigeix prioritzar les actuacions, i més si es vol que el turisme sigui una font de desenvolupament econòmic i cultural. A banda l'atenció als mateixos ciutadans que viuen als barris antics i que és molt important que no es desertitzen més, cal dedicar els primers mitjans públics disponibles a aquelles àrees que recorren més els visitants o que apareixen més en les imatges. Una d'elles és precisament el voltant de la catedral. Ara per ara són pocs els edificis de la zona que s'han rehabilitat, mentre que bastants dels que segueixen en peu estan quasi deshabitats

i són pura runa.

Animo joves arquitectes o dissenyadors, o fins i tot qualsevol ciutadà interessat, a presentar i fer públics suggeriments o projectes de reforma i sanejament de l'entorn del temple més important de la diòcesi. Reformes a façanes d'edificis propers, senyalar-ne alguns a enderrocar, millorar la porta de Palau, etc. Les autoritats podrien extreure idees per a donar passes endavant.

Sense esperar a grans canvis que requereixen molt de temps, poso l'èmfasi en la urgència d'actuar a l'absis de la catedral. Es va reformar i és un espai on se celebren molts actes culturals d'interès. Es pot afegir que és un lloc encantador... si no es mira cap a dalt.

Sobretot quan s'observa en direcció al castell, la imatge és penosa. Tres o quatre velles cases ruïnoses i quasi en la seva totalitat deshabitades oculten gran part del castell i

Daniel Arasa

posen un "fons de pantalla" deploable a un indret especialment atractiu.

No cal ser gran expert per adonar-se de la necessitat d'enderrocar totalment aquells edificis o de rebaixar la seva alçada procedint a continuació a rehabilitar el que quedi. És un d'aquells indrets en que tots s'hi fixen. Són dels canvis que es noten.

Expropiar aquelles cases no pot valdre gaires diners. Són parets amb runa interior, a un lloc on tampoc hi ha demanda de pisos. No pot deixar de ser una prioritat en les properes actuacions al barri antic.

FE D'ERRATES

En l'anterior número del SETMANARI L'EBRE, en l'article de Sisco Lahosa (pàg. 31), hi havia les següents errades: On el text hi diu: "...sempre em quedarà el llop i les seves faules...", ha de dir: "...sempre em quedarà Isop* i les seves faules..." (*Isop fou un escriptor de faules grec que va viure al segle VII a.C). I al final de l'article que diu: "...Ergo, bona nit i tapa't", ha de dir: "...Ergo, apaga y vámonos", tot citant literalment el que en el seu dia va escriure José Maria Valverde, expressió que acompanya el títol de l'article ("Nulla aethetica sine ethica", Ergo, apaga y vámonos!).